

פרק ז

א בני שמר אמרי ומצותי תצפון אתך:
ב שמר מצותי וחייה ותורתך פאישון עיניך:
ג קשרם על-אצבעתיך כתבם על-לוח
לבך: ד אמר לחכמה אחתי את ומדע
לבינה תקרא: ה לשמרך מאשה זרה
מנכריה אמריה החליקה: ו כי בחלון ביתי
בעד אשנבי נשקפתי: ז וארא בפתאים
אבינה בבנים נער חסר-לב: ח עבר בשוק
אצל פנה ודרך ביתה יצעד:
ט בנשף-בערב-יום פאישון לילה ואפלה:
י והנה אשה לקראתו שית אזנה ונצרת לב:
יא המינה היא וסררת בביתה לא-ישפנו
רגליה: יב פעם | בחוץ פעם ברחבות ואצל
כל-פנה תארב: יג והחזיקה בו ונשקה-לו
העזה פניה ותאמר לו: יד זבתי שלמים
עלי היום שלמתי נדרי: טו על-כן יצאתי
לקראתך לשחר פניך ואמצאך:
טז מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון
מצרים: יז נפתי משכבי מר אהלים
וקנמון: יח לכה נרנה דדים עד-הבקר
נתעלסה באהבים: יט כי אין האיש בביתו
הלך בדרך מרחוק: כ צרור-הכסף לקח
בידו ליום הכסף יבא ביתו: כא הטתו
ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחננו:

כב הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פְּתָאֵם כְּשׁוֹר אֶל־טַבַּח
יָבֹוא וּכְעֶכֶס אֶל־מוֹסֵר אֲוִיל: כג עַד יִפְלֹחַ
חֵץ כְּבָדוֹ כְּמִהַר צַפּוֹר אֶל־פֶּח וְלֹא יָדַע
כִּי־בִנְפֹשׁוֹ הוּא: כד וְעַתָּה בָּנִים
שָׁמְעוּ־לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי־פִי:
כה אֶל־יֵשֶׁט אֶל־דַּרְכֶיהָ לִבָּךְ אֶל־תִּתַּע
בְּנִתִיבוֹתֶיהָ: כו כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפְיִלָה
וְעֲצָמִים כָּל־הִרְגִיהָ: כז דַּרְכֵי שְׂאוֹל בֵּיתָהּ
יִרְדוּת אֶל־חֲדָרֵי־מָוֶת: